

GENRE: Bibelstudier

TITEL: Livet iklædt Kristus

INTRODUKTION

Dette er tredje oplæg af ti i serien "Galaterbrevet". I bliver ledt gennem Gal 2,11-21, hvor Paulus konfronterer kollegaen Peter i Antiokia.

FORFATTER: Simone Ettrup Bojesen
VARIGHED: 90 minutter

ALDERSGRUPPE: 17-30+
SESSION: 3 af 10

Forberedelse

Læs evt. teksten på forhånd, inden I mødes.

Indledning

Holder frygten for andres blikke eller tanker også nogen gange dig tilbage fra at følge Jesu ord? Er der i vores kristne fællesskaber opstået emner og mennesker, som vi ikke har plads til? Syndere som ikke er velkomne?

Bør vi formane hinanden i vores fællesskaber, så vi sammen kommer tættere på at ligne Jesus hver dag? Men hvordan og hvornår? Og har vi i virkeligheden et ansvar overfor hinanden?

Disse er nogle af de spørgsmål, vi vil beskæftige os med i dette oplæg.

Indled med at læse Gal 2,11-21 sammen. Tag en runde. Hvad lægger I hver især umiddelbart mærke til ved sådan en gennemlæsning?

Bøn

“Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig, og mit liv her på jorden lever jeg i troen på Guds søn, der elskede mig og gav sig selv hen for mig.” (Gal 2,20)

Brug et kort øjeblik på at tænke over dette vers. Bed derefter sammen om frimodighed iblandt jer, om vilje til at lytte til Guds ord og om styrke til at handle efter det.

Slut aftenen af med at bede sammen, om at Helligånden må skabe en iver i jer for at lære Kristus bedre at kende, og at I må tage udfordringen op med Herren i centrum.

Hoveddel

Et fællesskab for syndere (Gal 2,11-13)

Paulus træder her op imod Kefas (disciplen Simon Peter), sin kollega i at sprede budskabet om Jesus. Det gør han, fordi: “Han har dømt sig selv” (vers 11). Peter har fulgt Jesu ord og gerninger ved at spise sammen med syndere og have fællesskab med hedninger (ikke-jøder), *men* da det kan komme til at koste ham anseelse blandt de omskårne (jøderne), tager han i stedet afstand fra hedningerne. Peter frygter, hvad jøderne vil tænke om hans handlinger, selvom han ved, at det er, hvad Jesus ønsker, og han derfor ikke burde holde sig tilbage! Peter er bange for at skille sig ud.

- *Hvordan holder frygt for, hvad andre vil tænke, dig tilbage fra konkret at følge i Jesu fodspor?*
- *Vi er retfærdige ved TRO alene, ikke gerninger. Når det er sagt, så opstår der alligevel emner, tabuer, områder eller mennesker, som vi ikke beskæftiger os med i kristne kredse. Prøv at nævne nogle af disse.*

Jesus kalder os til at elske mennesker og gå ud til alle mennesker over hele jorden (Matt 22,39 + Matt 28,19), men hvis vi ikke i virkeligheden har plads til alle slags mennesker, alle slags syndere, hvordan skal de så se, mærke og tro på Kristi kærlighed?

- *Har I plads til alle slags syndere i jeres fællesskab? Hvad kan I ændre for at give mere plads?*

Formaning (Gal 2,14-16)

Paulus vælger her at gå i rette med Peter foran alle forsamlede. Hans ord er dermed ikke blot tiltænkt Peter, men også de andre tilstedeværende og os i dag. Dette er altså vigtigt!

Paulus minder Peter om, at Peter ikke kan kræve en jødisk livsførelse af hedningerne. Særligt ikke, når Peter ikke selv lever efter sine jødiske rødder. Paulus henviser til Jesu lære: Vi skal se og fjerne bjælken i vores eget øje, før vi tænker på, at fjerne splinten i vores medmenneskers øjne (Matt 7,3-5). Vi må bede Jesus om, at vise os, hvad vi skal arbejde med i vores liv med ham – før vi med Helligåndens hjælp kan gå ud og formane andre i deres liv med Jesus, ikke bedrevidende, men på lige fod.

- *Hvordan bliver Peter formanet af Paulus? Skal vi gøre det på sammen måde i dag?*

Læs Hebr 3,13-14 sammen.

Forfatteren tydeliggør over for hebræerne, at vi har ansvar for hinanden. Vi skal hjælpe hinanden til at holde fast ved troen på Kristus og tage afstand fra synden. Vi må ikke lade synden forhærde os selv eller stå og se til, mens den forhærder vores broder eller søster.

Det er enormt vigtigt; at vi holder fast i troen, ellers kommer vi ikke med på den nye jord!!

Dette er ligeledes vigtigt for de mennesker Peter spiste med i Gal 2,14-16. Hvis de lærer, at skulle leve op til en bestemt livsførelse for at blive frelst, ser de ikke, at Jesus allerede *har gjort*, hvad der skal gøres. Paulus minder altså Peter og os om, at vi udelukkende gøres retfærdige ved tro på Jesus Kristus og ikke ved lovgerninger! Peter er ikke mere retfærdig end hedningerne, fordi han er født jøde. De har begge brug for frelsen ved tro på Jesus Kristus.

Vores handlinger har ingen indflydelse på vores retfærdighed overfor Gud. Men de er ofte en afspejling af troen, og hvad der fylder vores hjerte. Derfor skal vi formane hinanden i kærlighed, så vores handlinger mere og mere kan komme til at afspejle Jesu hjerte frem for vores menneskelige hjerte.

Formaning kan derfor både være til én person, for at hjælpe denne ene, men formaning kan også indirekte være med ønske om at hjælpe en større gruppe, som måske ser meget op til den enkelte person som formanet. I Gal 2,13 advares vi imod, at vores synd kan rive andre med i faldet.

Det er ikke kun vores ansvar at fastholde andre i troen, men vi er kaldet til at elske hinanden og til at vandre på Herrens ord. Og hvad er større kærlighed, end at hjælpe hinanden til at holde fast ved Jesus? Vil vi ikke ønske dette for hinanden?

Vi skal turde, at give Helligånden lov til at arbejde igennem os og lade ham guide os til kærlige formaninger i rette tid. Men hvordan skal vi så konkret formane?

Læs Kol 3,12-16 sammen.

Vi er alle blevet formanet af Gud til at iføre *os inderlig barmhjertighed... mildhed, tålmodighed...* (Kol 3,12) Det er på baggrund af Guds formaning, at vi kan formane hinanden. Det er med samme kærlighed, tålmodighed og barmhjertighed som Herren, at vi skal formane og tilgive hinanden. Vi skal lade Kristus fylde os, lade Helligånden bo i os i rigt mål, så vil han vejlede os i formaningen.

- *Hvordan kan I konkret blive bedre til at formane i jeres omgangskreds?*
- *Vil en samtale i jeres fællesskab omkring det at formane gøre det mere naturligt for jer at formane hinanden?*

Kristus lever i mig (Gal 2,17-21)

Lad evt. to forskellige i gruppen læse disse vers højt.

- *Hvad vil det sige, at leve som det gamle menneske?*
- *Hvad vil det sige, at leve som et nyt menneske i Kristus?*

Vers 19 kan virke selvmodsigende og kludret, dog er det vigtigt! Læs verset langsomt igen, før I går videre. Den norske bibelkommentar, *Bibelen Ressurs*, kaster lys over verset:

"Ved loven død for loven": Loven har som virkning at afsløre, at vi er skyldige til døden. Men dør vi, råder loven ikke længere over os. I stedet træder, det at leve for Gud ind i billedet. Død for loven betegner det, at opgive loven som frelsesvej, for i stedet at leve for Gud og ved troen blive iklædt Kristus og blive medarving."

Altså afsløres vi som skyldige til døden af loven. At have Kristus som frelsesvej og at leve for Gud, frem for at opfylde loven, medfører, at vores liv og handlinger bliver til ære for ham. Både når livet går godt, men også når livet er mere surt eller kedeligt. Vi skal ikke blot "*have Jesus med i vores hverdag*". Han skal være centrum i hverdagen, baggrunden for vores til- og fravalg, opmuntringen på en regnvejrsdag og modtageren for din tak efter en god stund med en ven.

- *Får Jesus lov til at leve i dig? Hvis nej, hvad holder dig så tilbage?*
- *Hvordan kan Jesus komme mere i centrum af dit liv?*

Vi må opmuntre hinanden til at fortsætte livet for Kristus og minde hinanden om den frihed, det giver, at være fri fra loven og iklædt Kristus.

Anvendelse

For at det I nu har været sammen om ikke kun bliver ved snakken, så er det en god idé at aftale nogle konkrete tiltag:

Skriv fx sammen allerede om 2-3 dage. Snak sammen om, hvordan det går i hverdagslivet som kristen og følg op på jeres snak til dette oplæg. Udfordr igen hinanden til at handle konkret i jeres hverdag på det, I har lært. I kan evt. også mødes efter næste IMU-aften og tale kort omkring, hvordan det går med Jesus.